

hørende til de ordentlige Udgifter. Det er nemlig bestemt, at Afdragene ordentligviis skulle skee derpaa, vi ere contractmæssige forpligtede til dem efter de Betingelser, som vi have indgaaet, da vi gjorde Laanene, og vore Udgifter ville derfor ikke formindskes i de nærmest følgende Aar paa Grund af disse Afbetalinger. Men paa den anden Side skal jeg gjøre opmærksom paa, at, medens vor Gjæld er bleven formindsket ved disse Afbetalinger, er den i en anden Henseende bleven forøget. Der findes nemlig paa indeværende Aars Finantslov to Gjældsposter, som ikke tidligere have været optagne, den ene er den augustenburgske Domainegjæld, som jeg her ikke videre skal omtale, da Kongeriget for dens Vedkommende har Sikkerhed i et tilsvarende Activ, og den saaledes har mindre Betydning. Den anden er den vestindiske Erstatningsgjæld, som er vedtagen ved Lov i indeværende Aar, og som iaar for første Gang er optagen paa Finantsforslaget; $\frac{2}{3}$ af denne Gjæld udgjør for Kongerigets Vedkommende 1,100,000 Rbd. Ikke alene ved disse to Gjældsposter, men ogsaa paa en anden Maade have vi forværret vor Status. Vore Indtægter bestaae nemlig ikke alene af de ordentlige Indtægter; men vi have ogsaa været nødte til, i en ikke ringe Grad at angribe vor Eiendom. I § 5, der handler om Statsactiverne, vil man finde, at der er en Indtægtspost, som hedder: Capitalafdrag paa Statsactiverne til Beløb 484,000 Rbd. Idet vi saaledes have afdraget paa vore Activer, have vi i Virkeligheden angrebet vor Formue og derved forringet vor Status. Der er ogsaa en anden Maade, hvorpaa vi have forringet vor Status. I § 10 findes der nemlig under Post 2 to Afdrag paa Forstrib til Beløb af 100,000 Rbd., hvoraf $\frac{2}{3}$ udgjør 60,000 Rbd. De forskjellige Maader, hvorpaa vi saaledes have forværret vor Status, deels ved at optage ny Gjæld, deels ved at formindskes vore Activer, vil omtrent opveie Afbetalingerne paa vor Statsgjæld, det er noget Mere, men ikke synderligt Mere, saa at de omtrent ville opveie hinanden. Det hele virkelige Overskud, som saaledes bliver tilbage, andrager 200,000 Rbd., som er Forfjellen mellem de Indtægter og Udgifter, der ere op-

førte paa vor Finantslov. Jeg troer, at heri ligger et klart Beviis for, at det har været nødvendigt, at vi ere gaaede frem med saa streng Sparsommelighed ved Finantslovens Behandling, som Tilfældet har været. Havde vi ikke gjort det, dersom Finantsforslaget var vedtaget, saaledes som det var fremkommet fra Regeringen, vilde vi have forværret vor Status iaar, vor Status vilde derved være bleven flattere, end den var isorveien; men det vilde virkelig i højeste Grad have været uheldigt, dersom vi, under saa heldige Omstændigheder, som det kommende Finantsaar synes at frembyde, hvor ingen særdeles Ulykke truer Staten, skulde have forværret vor Tilstand. Jeg troer, at deri ligger et klart Beviis for, at det ikke alene vil være vor Pligt, men ogsaa nødvendigt, at vi i det kommende Aar behandle Finantsloven med den samme strenge Sparsommelighed, hvormed vi have behandlet den iaar. Man vil maaskee gjøre den Indvending mod, hvad jeg har sagt, at der iblandt vore Udgifter findes en extraordinair Udgift paa en halv Million, som skal udbetales i Anledning af Erstatning for Tab, som er forarsaget ved den Krig, som for nogle Aar siden har fundet Sted, og at en saadan Udgift maa betragtes saaledes, som om den ikke vil vende tilbage i et følgende Aar. Det er vistnok ganske sandt, at denne Udgift ikke vil vende tilbage; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ligger i Forholdets Natur, at der altid kommer nogle extraordinaire Udgifter, det ene Aar ere de af een Art, det andet Aar af en anden, og det er rimeligt, at der i det følgende Aar ville komme lignende extraordinaire Udgifter, maaskee af et mindre, men maaskee ogsaa af et større Omfang. Disse extraordinaire Udgifter maae vi nødvendigviis søge at afholde af vore løbende Indtægter, idet vi ikke kunne afholde dem paa anden Maade; vore Activer have ikke et saadant Omfang, at de kunne være længe. Dersom vi vedblive at angribe dem saa rundeligt, som vi have gjort i indeværende Aar, de ville da snart være opbrugte; vore Skatter ere isorveien allerede betydelige, de ere tildeels ordnede paa en mindre hensigtsmæssig Maade, og kun i Tilfælde af en bydende Nødvendighed vil det